

"Icarus - de vlucht", 250x200x30 cm, 2003. Acrylverf, druk, plexiglas.

Geïnspireerd door de WERELD

Zoals de 51-jarige Ulrike Bolenz lopen er slechts weinig rond: kunstenaars die vanaf hun jeugd van hun passie kunnen leven. Deze pronte Duitse wist al van heel vroeg dat ze met objecten en vormen bezig wilde zijn.

"Man en Vrouw", 185x175 cm, 2008. Acrylverf, druk, plexiglas.

"Gebogen", Privécollectie. Art Point Galerie international. 100x150 cm, 2007. Acrylverf, druk, plexiglas.

COLLAGE SYMFONIE

Sinds vorig jaar bezit Ulrike de Belgische nationaliteit. Ze werd geboren in een klein dorpje in het Ruhrgebied en groeide op in Marburg, niet ver van Frankfurt. Al van jongsaf aan, via haar moeder die kunstlessen gaf en haar vader die gespecialiseerd was in automechaniek, sprak kunst haar aan. Ze leerde de stiel in de Hogeschool voor Beeldende Kunsten in Kassel. Haar eerste schilderijen dateren uit de jaren 80. Sindsdien evolueerde ze, en gebruikt ze andere materialen en stoffen: kunststoffen platen waarop ze met speciale technieken ('fotografische emulsie', in vakjargon) foto's aanbrengt in zwart-wit, grote stellingen van soms wel achttien meter hoog, waarbij transparante vlakken op elkaar volgen, en nog zoveel meer. "Ik zie mezelf als een schilder, maar gebruik die verschillende materialen als in een collage," zegt ze, "die dan vorm krijgen in de ruimte."

DE MENS STAAT CENTRAAL

Zo gaat Ulrike te werk: ze filmt het driedimensionele model in haar atelier. Vervolgens neemt ze foto's van de video, recht van het televisiescherm. Deze 'videostills' bewerkt ze verder op de computer. Dan worden de beelden met behulp van analoge en digitale fotografische technieken op grote, transparante acrylglasplaten aangebracht. Deze platen zijn ongeveer twee meter hoog, ongeveer op menshoogte. "Nadat ik de platen bewerkt heb installeer ik ze in de ruimte", vertelt Ulrike. "De verschillende transparante lagen worden met schilderkunst met elkaar verbonden, waardoor ruimte ontstaat. Diepte, door transparantie." "Uiteraard blijf ik evolueren", gaat ze verder. "Een nieuwe ontwikkeling in mijn werk is het integreren van mensgrote sculpturen tussen mijn transparante installaties." Gevraagd naar haar inspiratiebronnen antwoordt ze: "Bij elke Duitser die opgroeide tijdens de Koude Oorlog zit de geschiedenis ingebakken. Er zit dus zeker een politiek kantje aan mijn werk, hoewel de mens altijd centraal staat – vanaf de kleinste DNA-cel tot de weergave op werkelijke grootte. De val van de Berlijnse muur heeft grote schokgolven teweeggebracht. Zo is het in het gebied van de Grote Meren nooit meer rustig geweest. Volgend jaar is Congo 50 jaar onafhankelijk. Ik ben benieuwd hoe de bevolking overleeft en hoe kunstenaars dat zien. Haar kunst is haar leven. "Dat is inderdaad geen knop die ik kan in- of uitschakelen", beaamt ze. "Kunstenaar ben je 24 uur per dag, zeven dagen op zeven. Vermoeiend is dat niet, neen. Ik denk dat ik het niet zo lang zou uitgehouden hebben als ik het niet graag deed."

Volgende tentoonstellingen in 2009: Berliner Liste, Berlijn Art. Elysées, Parijs. St'ART, Straatsburg. Galerie Bel-Air Fine Art, Genève. In België is Ulrikes werk te bezichtigen in Art Point Gallery International (Mol) en in Galerie Libre Cours (Brussel).

Info: www.ulrikebolenz.de